

דברי הכפר

אושר / עוזי חיטמן

לפעמים זה נדמה לי שהאושר הולך
ברחוב המקביל וצריך ללכת ולקחת אותו
ולפעמים זה נדמה לי
שהאושר גר בבית ממול
וצריך לעבור ולגור אתו

אושר אושר תגיד כבר אושר אתה פה או שם
אני הולך אליך לקחת אותך ואתה נעלם

לפעמים זה נדמה לי שהאושר קם ביום אחר
וצריך לחלום ולקום אתו
ולפעמים זה נדמה לי שהאושר שר בלב נסתר
וצריך לקלוט ולשיר אותו

וכשהלכתי ועברתי לרחוב המקביל ואל הבית ממול
וקמתי ביום אחר בבית זר
אז ראיתי גם שם שהאושר מוביל אל מה שממול
אל המקום שבו אני הייתי כבר

ולפעמים זה נדמה שהאושר הולך ברחוב המקביל
וצריך ללכת ולקחת אותו
ולפעמים זה נדמה לי שהאושר גר בבית ממול
וצריך לעבור לגור אתו

לא ברחוב ולא בבית זר לא ביום אחר ולא בלב נסתר
האושר בתוכי הוא גר.

גיליון מס 1946 * כ"ז ניסן תשס"ה * 6 במאי 2005
כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי חולדת

12.5 דודיק פוקס
דנית נצר (נכדה ש. חצור)
ליאת ברק (נכדה י. מנדזיגורסקי)
ריע בן-דוד (נכד שיינגזיכט)
יניב גלוק

13.5 ליבי וינטראוב
ורדה וינטראוב
נויה עדר (נכדה)

14.5 יניר קורנבליט
טל גולן (נכד)

9.5 נורית אורן
ביני יודאיקן
איתי ליפשיץ (נכד)
אנדי בולדווין

10.5 אלזה בן-חנוך
שחר וולפין
נעה פרנקו (נכדה גולדברג)

11.5 תמיר שפרונג
רינת אורן
שחר וירדן לבנקופף (נכדות ר. כהן)
יהל גרשמן
שני מאי ברודי (נכדה פוטש)

ימי נשואין

8.5 תמנה ויורם שוער

9.5 שוש וגרשי אפשטיין

נזכור

גב' סוניה וגנר	25.4.98	בניסן תשנ"ח	כט
ג'ו ריפקינד	3.5.92	בניסן תשנ"ב	ל
יוחנן סלע	10.5.86	א	
עופר פרנק	7.5.00	ב	
דוד גיירינגר	7.5.62	ג	
		באייר תשכ"ו	
		באייר תש"ס	
		באייר תשכ"ב	

פירורים לעוגת השבת

כן קחו פירורים מ"דברי" והוסיפו
לעוגת השבת שלכם ותקבלו מעדן

♦

**** בשבת האחרונה בשעות הבוקר המאוחרות, בדרך למשק הילדים, עשרות ילדים, מי ברגל ומי ברכב, כולם ביוזמת הרעיון של מיכי קורן, יוצאים למשימת בר-מצווה למען הקהילה – שיקום משק הילדים המוזנח. בעזרת ההורים וצוות הנוי, עדרו, גירפו, אספו לכלוך ונתנו קצת קוסמטיקה למקום בתקווה שגם בעלי החיים יחזרו לחיות במקום היפה הזה. כל הכבוד ל היוזמה.**

**** "אם אין קמח אין תורה"**
יום ראשון בערב, איזור המחסן, מכבסה הומה ילדים, מכוניות, אופניים. חשבתי שיש שם תערוכת בגדים, אך כשראיתי את הילדים יוצאים בידיים מלאות במבה, ביסלי והפה נפוח מכמות דומה, והדלת ל"מפגש" היתה פתוחה, הצצתי ונפגעתי. ה"מפגש" היה מלא בהורים וסבים ובילדי בר-המצווה. במרכז עמד אלישע וולפין, או איך שהוא נקרא היום, הרב אלישע, חיתוך דיבור מעודן, ידענות רבה בתורת ישראל ויכולת להעביר את המסר כרועה לצאן מרעיתו.

הערב נערך לחלוקת קטעי פרשת השבוע בטכס העלייה לתורה של בני המצווה ביולי.

אלישע נתן הסבר מאלף על פרשת השבוע שהיא פרשת "בלק".

איזי פוזנר, הנרי בן-יהודה וג'קי סיפרו, כל אחד מזכרנו על בר-המצווה שלו,

על כל תהליך לימוד הפרשה בזמנו.
הנרי הפך את סיפורו למיני "חיים שכאלה" כשמצא קשרים משפחתיים מעברו
לשמחה ארנולד, פול בילגורי וטוטסי, ללמדכם שהעולם הוא קטן וצפוף.
להת' ביולי בעליה לתורה.

** אם העולם קטן וצפוף אז מה נגיד על מדינתנו הקטנה והדחוסה.
בערב נעים של אביב במסיבה לרגל סיום שלב בדרך לקבלת דרגת קצונה,
וכנגד כל הסיכויים יוצאת קבוצת חיילים במדים לבנים וכמו בשיר "אנחנו שנינו
מאותו הכפר", וזאת הזדמנות בשבילי לאחל להם מזל טוב ותעלו בסולם
הדרגות, נפגשים
נירית גינת לרגל קבלת סיכת מ"מ ורועי (הקפטן) אדלשטיין גם הוא קיבל
סיכת מ"מ, בהפתעה גמורה במסיבת פאב מבלי לדעת מראש שיפגשו אחת את
השני, מה שאומר צפונות דרכי אלוהים וכולנו מצדיעים לכם.

** עוד בן שלנו במדים, והפעם ירוקים שמביא גאווה להורים ולנו שסיים את
שלב הטירונות כחייל מצטיין פלוגתי, קבלו במחיאות כפיים את דור (ג'וניור)
מעין, סחטיין.

** בר המאירי נסע וחזר מניו-יורק, ארה"ב מביקור אצל האח עמית שנתן לו
פינוק אמיתי בעיר הגדולה, ויש מה לקנא בו היא הוא הלך למשחק בליגת ה-
NBA הטובה בעולם.

** אנחנו נסתפק בצפייה ובתפילה לניצחונה של מכבי ת"א במשחקה
בפינל פור במוסקבה ביום שישי.

** עונת המלפפונים, זהו מושג מתחום הספורט, כדורגל וכדורסל, בתקופת
הקיץ כשאין ממש פעילות ספורט, אז בעיקר מדברים או קונים ומוכרים
שחקנים, בעיקר על הנייר, יותר דיבורים ופחות מעשים. כך הרגשתי לאחר
הפגישה עם אבישי, המתכנן, בישיבת הפרסילציה (איזו מילה?!), שם מכרו וקנו
חלומות של דונמים ומגרשים לחלוקה. אם ומתי זה יקרה, אשרי המאמין.

** אני מאמין בכל ליבי בהמשך קיומו של בית-בלונד. כבר אמרו את זה
קודם, צעד קטן לאדם, צעד גדול לאנושות, וגם אנחנו התחלנו בצעד קטן
לעיצוב המקום מחדש, ויש עוד הרבה מה לעשות ובעזרת השם גם נעשה
ונצליח.

את עזרתכם אני מבקש, לשמור על הקיים ולשמור על המקום ולהיצמד
להוראות על כללי התנהגות נאותים, ובעיקר לא להכניס בעלי חיים לחדרים.
דף הוראות יהיה תלוי על הדלת בכל חדר, אנא שתפו פעולה.

** עונת הבגרויות נכנסת לישורת אחרונה ויש עומס גדול על התלמידים
הנבחנים, בעיקר תלמידי י"ב, נאחל להם הצלחה בכל המבחנים.

****** זהו, אכלנו את כל המצות. סתמנו את הקיבה וכבר פנינו ליום העצמאות. אז בואו נפתח את הקיבה בעזרת המנגלים ושאר התקרובת. לא לשכוח להכין דגלים ומצב רוח טוב לתפארת מדינת ישראל.

****** **אביר מלינה** יחגוג בעוד שבוע בר מצווה בחוג המשפחה ויעלה לתורה בעזרת השם בבית הכנסת בחצור, יחד עם הסבא והסבתות וכל המשפחה. נאחל לך מזל טוב וכמו שנהוג לומר, ברוך שפטרנו מעונשו של זה.

****** כאוהד מנצ'סטר יונייטד, אני מאחל ומפרגן לצ'לסי על הזכייה באליפות ומאחל ליונייטד לזכות בגביע האנגלי.

כאוהד מכבי ת"א (צהוב), אני מאחל ומפרגן למכבי חיפה (ירוק), על הזכייה באליפות ומקווה שמכבי ת"א תזכה בגביע, אמן.

****** יום השואה תמיד ולעולם ירגש אותנו עד דמעות והוא החוט המקשר של הישות היהודית מאז ועד היום ובכלל. יהי זכרם של הנרצחים ברוך.

****** נזכור את חללי צבא ההגנה לישראל ואת חללי הפיגועים בשנות האינתפאדה.

****** נאחל ברוכה השבה והחלמה מהירה לנורית אורן שמחלימה בבית. רפואה שלמה גם לישראל אבידור ו ל כ ל החולים ביורוסים שונים.

18:56	כניסת השבת:
20:04	יציאת השבת:
"קדושים"	פרשת השבוע:

****** אינג' **שילו איילון** סיים השבוע בהצטיינות לימודי תואר שני (מהנדס חשמל ואלקטרוניקה), בארה"ב. שילו ממשיך להתאמן לקראת תחרויות בינלאומיות, ביניהן המכביה וחוזר לארץ בראשית יולי. בספטמבר יתגייס לצה"ל. שיהיה בהצלחה.

זהו להפעם, שתהיה שבת יפה ונעימה, שבת קודש. שבת שלום ושיעבור הכל ממול.

שבי - תומכים ציונה, מירית ולוטן.

החלוקה למגרשים
לחברים שלום,

שיחת החברים בנושא הפרצלציה – חלוקה למגרשים, במסגרת שיוך הדירות לחברים תתקיים

ביום ראשון 15/5/05 בשעה 20:00 במועדון החברים.

ולא כפי שפורסם בטעות.

בשיחה זו יסביר האדריכל אבישי טאוב, את הרעיון הכללי, התוכנית של כל שכונה לצד הבעיות הקיימות בה ודרכי הפתרון המוצעים. כמו כן, יוסבר תהליך העבודה עם החברים עד השלמתו בהסכמה עם כל בית אב.

אנו מצפים לראותכם במפגש חשוב זה.

בברכה
קובי לם
וצוות שיוך דירות

חלום שיתגשם?

כשנבנתה שכונת החרמון לפני למעלה מ- 25 שנים, תכננו ובנו מסלעה יפה בצד הצפוני של רחבת החניה, בכניסה לשכונה. למרבה הצער מצב המסלעה התדרדר במשך השנים כי פשוט לא טיפלו בה בכלל. לפני כשנה עלה לי הרעיון לשפץ את המקום ובשלב ראשון, חיפשתי טרקטור/כף לנקות את שטח החנייה שלפני המסלעה, מכל הבוץ והלכלוך שהצטברו בו במשך השנים. הכף של המשק עדיין לא השתחררה לפעולה זו – כבר שנה, אבל אני תקווה שהעבודה תתבצע בשעה טובה.

לאחרונה התדרדר מאוד מצב המסלעה – מישהו השליך כמות גדולה של אשפת גינון על המסלעה עצמה, ומישהו אחר אפילו זרק ערימת גושי בטון מלפניה - דבר שאסור מכל הבחינות, גם אסתטית גם חברתית וסביבתית.

אני מבקש בכל לשון בקשה לשפוך פסולת גינון, אך ורק על יד הגדר מעבר לכביש המערכת. כמו-כן אבקש מזורק גושי הבטון לסלק אותם לגמרי ולשפוך אותם למקום המתאים להם.

בעזרתכם, שכנינו דיירי השכונה, יש סיכוי שבמשך הזמן נוכל להחיות את המסלעה שייצגה פעם כניסה נאה לשכונת החרמון.

בתודה מראש,
אלן איסטון

רשימת השומרים לשבוע
6 עד 12 במאי 2005

יום	תאריך	שם
שישי	6/5	יוסף אורן
שבת	7/5	ביני יודיקין
ראשון	8/5	עמר יצחקי
שני	9/5	ברוך כהן
שלישי	10/5	שרון כרמי
רביעי	11/5	נחמן כץ
חמישי	12/5	שחר כץ

קיבוץ פוסט-מורטם

או היום בו מת לי הקיבוץ

יום ג' בשבוע לפני הפסח עליו היו נוהגים לומר: "פעמיים כי טוב". שעות מוקדמות של אחר צהרים אביבי ונעים. בכל מקום הולכות ונשלמות ההכנות לחג. קניות אחרונות, ניקיון אבק דקיק שהצטבר מאז הניקיון הקודם, לפני שעה בערך. בבית העלמין הקטן של אור עקיבא מצטופפים מאות רבות של אנשים, בהם מורמים מעם ומעמד ופשוטי עם וכיס, ניצבים וממתינים לטקס קבורתו של הנשיא השביעי של מדינת ישראל מר **עזר ויצמן ז"ל**. והנה מגיע הארון עטוף בדגל הלאום נישא על ידי אלופי צה"ל, "יפי הבלורית והתואר" כדברי המשורר. תיכף ירד הארון אל הבור יאמרו ההספדים, החזן הצבאי יפצח ב"אל מלא רחמים", הבור יכוסה בעפר ובזרי פרחים, כתבים זריזים ונחושים של אמצעי התקשורת השונים ינסו בכל מחיר, לאסוף חומר ל"כתבת צבע" של החדשות שישודרו בהמשך.

שעה וקצת נסיעה משם, בקיבוץ קטן שנקרא על שם דודו של הנשיא המנוח, מתכנסת באותה השעה ממש, ישיבת הנהלת קהילה. על הפרק בין כל יתר הנושאים הרי הגורל, בקשתה של משפחה צעירה לצאת לשנת חופש. הסיבה העיקרית לבקשה – אי יכולת כלכלית להמשיך ולהתקיים כחברי קיבוץ, והניסיון למצוא מזור ותקווה חדשה אי שם מעבר לים. בקרב המתדיינים תמימות דעים על ההכרח באישור הבקשה, ואף שבחים על הצעד האמיץ ברוח התקופה. פה ושם פילפולי תקנון, בניסיון נואש אם גם כנה, לבלוע ולהכיל הכל, מבלי להיחנק.

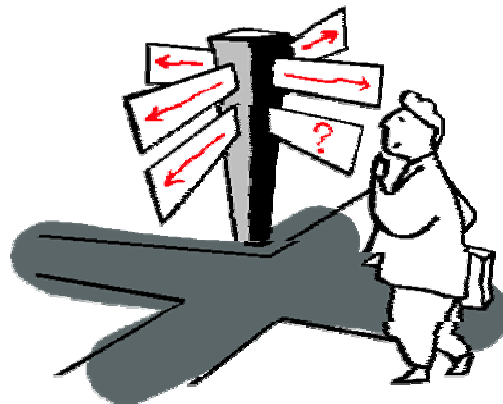
אני "נציג ציבור" וגם חבר אישי של המבקשים והמשפחה, המכיר את הדילמות והקשיים זה מכבר, ליבי נחמץ בקירבי. מנסה להיזכר בסיפורים על תקופת הקמת הקיבוץ. על מעפילים - מוכי גורל, שזה עתה נחלצו חסרי כל, מאימת המלחמה המשתוללת ברחבי אירופה - מוברחים באישון לילה לחצר קיבוץ זה או אחר, למקום שיהיה ביתם החדש. בית שלא שאל על רכוש, ממון, השכלה, ו/או יכולת השתכרות וקיום כלכלי. בית שרצה והבטיח להיות רק דבר אחד: מקלט! בית שהיה ראוי להיקרא על שמו של הנשיא הראשון מר **חיים ויצמן ז"ל**.

נכון שאת ההרגשה הזו כבר הרגשתי ואף כתבתי על כך לפני מספר לא רב של שנים, אז עזבה משפחה נוספת, כמעט באותו מצב משפחתי את המשק. כמעט באותן נסיבות. למרות ההרגשה הקשה אז, ניסיתי לנחם את עצמי, שלא לומר להדחיק, שהעזיבה אז נובעת למעשה מאי המצאות שורשים במקום שאני קורא לו בית, יותר מכל הקלה המחשבה, שלא אאלץ לעמוד ולהביט בעיני ההורים של בני הזוג, ולדעת שלא עשיתי דבר, חוץ מלכתוב ולכאוב. כך עזבו שני חברים ולקחו עמם שני ילדים שנולדו כאן, חזרו לנכר. והפעם גם ההורים שאף ידם קצרה מלהושיע, מבקשים ממני לעזור, לא בהשאתם כאן אתנו, אלא במילוי בקשתם, כי גם הם מעדיפים את סבלם שלהם עצמם בניתוק מהילדים והנכדים, על המשך האומללות הכלכלית.

הישיבה תמה. חזרתי הביתה, את מקומה של השמש החמימה תפסה עכשיו רוח קרירה של אחר הצהרים, צמרמורת יותר מקלה הרעידה את מחשבותיי. אני יודע היטב שהשתנו הזמנים, ואלו ההחלטות שקיבלנו. עצוב לי מאוד שזו אחת התוצאות. בטלוויזיה הספקתי עוד לשמוע את שירת "התקווה" מטקס ההלוויה, או שמא הייתה זו כבר הקלטה ושידור חוזר. אני לא יודע מה בקשר למנוח "הטרי" – סליחה על הביטוי – אבל אני די בטוח שהנשיא הראשון שעל שמו נקרא הבית שלנו, ודאי מתהפך בקברו. יש כאלה שיאמרו שהקיבוץ מת ביום שהחליטו לחלק את הקומקומים האישיים, אחרים יצינו תאריך אחר כ"ורצייט" – יום השנה.

- עבורי, אותו יום ג' היה הכל חוץ מ"פעמיים כי טוב". עבורי, באותו יום ג' מת הקיבוץ, בלי הספדים, ללא מטחי כבוד, ללא שירת "התקווה". ההגינות לפחות מחייבת שנשנה את השם, - לא יודע למה, וגם אין לי פתרונות טובים יותר מלאחרים למצוקות השונות – קיבוץ אנחנו לא!!!

אבי רוזנקרנץ

טלפוניה: - חדשות מהשטח

לאחר שאלות רבות בנושאי בזק החלטתי לפרסם הפעם את מה שקורה בשטח או יותר נכון, מה שלא קורה. ומדוע לא קורה? מאחר ורוב ההצעות המגיעות אלינו נמצאות כ"לא מתאימות" בלשון המעטה ולהלן דוגמה מני רבות;

לפני מספר חודשים שמעתי על (עוד) מבצע של בזק המודיע על שרות חדש "חופשי מ-7"

מה זה? תשאלו - ובכן מדובר בשיחות פנים ארציות חינם החל מ 19:00 ועד 7:00 בבקר.

למוד ניסיון מהצעות מסוג זה החלטתי לבדוק כמה עולה החינם הזה.

אז ככה..... כל השיחות הפנים-ארציות מ 19:00 בערב עד 7:00 בבקר הן אמנם חופשיות אבל...

השרות עולה לנו כ- 65 שקלים לחודש והקו עצמו עולה מעל 40 שקלים לחודש כלומר קו המשמש לשירות זה יעלה לנו מעל 100 שקלים לחודש ואז כל השיחות על קו זה תהיינה אמנם בחינם.

עקב המבנה הטכני של המרכזיה לא ניתן להשתמש בקווים הקיימים אלה אם נשתמש בכולם ומדובר

ב- 30 קווים שהם 1950 שקלים לחודש (עלות השרות הזה בלבד!).

בדקתי כדאיות של התקנת 4 קווים בלבד (על פי המלצת חברת ייעוץ שהוכנסה לבדוק דרכי התייעלות בתחומים שונים בקיבוץ) ואז התשלום הוא מעט למעלה מ 400 שקלים לחודש.

כעת בדקתי את עלות כל השיחות לחודש בין השעות 19:00-7:00 ומצאתי שסך העלות כאן היא כ 400 שקלים לחודש. זהו ממוצע של 12 חודשים לאחר ואני מניח שהוא משקף לא רע את המצב.

פרט חשוב הינו ההכרח שכל השיחות יעברו על ארבעה הקווים הללו אחרת לא נחסוך את 400 השקלים.

ומה עם שלושה קווים בלבד? נשלם כ 300 ₪ ונחסוך 400 בכל חודש.... מה רע?

בדיקה שבצעתי הראתה שכדי לכסות את כל השיחות עלינו להחזיק כ 7 קווים!! ברור שמצב זה אינו משתלם ולכן הורדנו את העניין מהפרק.

אז מדוע כל הקשקוש הזה? את מי זה מעניין?

רציתי שתבינו מה קורה מאחורי הקלעים ומדוע אינני מפרסם חידושים מהמרכזייה בכל שני וחמישי.
הדבר אינו נובע מחוסר חיפוש וחידוש אלא מתוך כך שרוב ה"חידושים" אינם רלוונטיים לגבינו.

אל דאגה, איני מתכוון לדווח כל הזמן על ה"אין חידושים" – זו רק הייתה הדגמה
ובכל זאת אם מישהו מעוניין לדעת מה קורה, מוזמן לשאול אותי ואם יהיו מספיק מתעניינים אארגן ביקור מודרך במרכזית הטלפונים שלנו אשר רובכם אולי לא ראיתם מעולם.

נושאים בטיפול, למי שבכל-זאת מעוניין לדעת: מעבר למרכזייה דיגיטאלית, הוזלת מחירים דרך חברה מתחרה לבזק. בדיקת נושא ההטרדות המציקה לרבים. בדיקת מעבר למענה קולי מתוחכם המאפשר טפול בהודעות דרך האינטרנט. בדיקת מעבר ל VOIP (כמו "סקייפי" למי שמכיר) ועוד כהנה וכהנה חידושים והמצאות.

אז להת. דוד אלמן

פינה קטנה וירוקה

זהו, עברנו בשלום את פסח, עם ישראל ובני ישמעאל יצאו לטיולים בארצנו הקטנה וחלקם אף השאירו מזכרות כמו זבל בתוך השמורות והפארקים.
לאחר כל הטיולים מתפלאים למה יש כל כך הרבה שמורות סגורות שיש לשלם בכניסה. אפשר למנוע זאת אם כל אחד ייקח אתו את הזבל שלו לרכב או לצפרדע וישמור על האתרים כפי שמתייחסים לביתם לא יצטרכו לשלם בכניסה לשמורות.

מישהו צריך לבוא לנקות אחרי המטיילים ויש צורך לשלם לקבלן ולמנהלי השמורות ולכן גובים כסף. בקיצור זה מן מעגל שאפשר ורצוי לפרוץ אותו.

קק"ל עשו השנה ניסיון בשלושה פארקים, הם פשוט לקחו את הפחים הקטנים ולמטיילים לא היתה ברירה אלא לקחת אתם את הזבל לצפרדע והפארקים נשארו נקיים.

לפני מספר ימים הדרכתי את ילדי קדרים בנחל צלמון. עשינו מבצע ניקיון בנחל ובמהלך הטיול / ניקיון התברר לי שהמפעל של הקיבוץ לקח על עצמו אחריות לשקם את השבילים בנחל כולל יצירת מדרגות, ניקיון וכו'. כל הכבוד להם.

ולמשהו שונה לחלוטין – הקיץ מגיע.
ציפורי הקיץ כבר כאן: ענפה, ארגמנית, שרקרק, דורסים למיניהם.
העשב מתחיל להתייבש לו לאט-לאט, לכן מי שמבעיר אש, קפה, מדורה, מנגל, נא לשים לב. לפני שבוע נשרפו 50 דונם של חורש טבעי בבניאס, באזור שאר-ישוב ושניר ובנחל סמך ברמה, עקב רשלנות. אני מזכיר לכם, אין לנו ארץ אחרת ולוקח לטבע שנים רבות לחזור לעצמו.
כמו כן אני מזכיר לכולם שנחשים הם חיות מוגנות, אין להרוג אותם, פשוט לזוז הצידה או לקרוא ללוכדים.

זהו להיום.
אז, שבת-שלום וירוק.

איציק ב"ד.

I – הפינה הסגולה

רציתי לשתף אתכם במה שעבר עלינו בפסטיבל הג'גלינג הישראלי האחרון שהתקיים בגן השלושה – "הסחנה".
השנה, פסטיבל מס' 12, שמתקיים כל שנה בפסח.
זו השנה השניה ברציפות שילדי כפר-הנשיא משתתפים, וגם לי זו שנה שניה כמלווה עם אורן ומעין.
הפעם תגברה גם דנה המדריכה. וההורים המלווים: זיוה מלינה, שלומי זולטי, יובל ג'קסון ושלמה וייסבקר.
מצויידים בשקי שינה, אוהלים, מזרונים והמון המון מצות, אוכל וכמובן ציוד ג'גלינג.

לאחר התמקמות בשטח הקמת אוהלים, היו שמיד החליפו לבגדי-ים, נמרחו באולטרסול וניגשו לבריכות לפתוח את עונת הרחצה, היו אחרים שישר הלכו לבדוק מה קורה באולם שממוקם מאחורי המאהל שלנו. בין פעילות אחת לאחרת, מחסלים מצות עם שוקולד, חמאת בוטנים ו/או דבש.

אורן דאג שכל אחד מאיתנו יקבל תליון של הפסטיבל וכך זיהו אותנו בכניסה לאולם שהפך להיות הבית השני שלנו. בערב שיחקו הילדים והתאמנו בג'גלינג, למדו דברים חדשים, ראו מופע פה ומופע שם, של איזה אומן מחו"ל שיועד לזרוק בערך 8 כדורים, מקלות, קלאבים ועוד. כבר בלילה הראשון היה לנו מופע אש, יפהפה "חבל על הזמן". אורן סיפר שהילד הכי צעיר במופע היה, בן 7-8 ו"שיחק עם אש". הלכנו לישון מאוחר וכמו בפרק טוב מהסדרה הישרדות נפתחו על כל האוהלים שלנו מים ממטרות (של הדשא). רק מעין ששמרה על המאהל תפסה יוזמה ופתרה את העניין בכך ששמה סיר על כל ממטרה, לא היה לי כוח לזוז מהשק"ש (שק-שינה) החם ורק התפללתי הם סגרו את המים כעבור כשעה וחצי!!

ביום השני היינו חופשיים לעשות כל אחד כרצונו, בריכות, אולם, מאהל. ליד האולם היו 3 דוכני מכירה של כל ציוד הג'גלינג האפשרי. אנחנו במיוחד אהבנו את "צ'רלי" שבאופן קבוע נותן הנחה לילדי כפר-הנשיא. בערב השני יצאנו לקיבוץ השכן ניר-דוד, לסחנה שם התקיים המופע הישראלי. היה מאוד נחמד, וכשחזרנו חיכו לנו ההורים, מבקרים וארוחת ערב חמה בניצוחם של יובל, שלמה ושלומי: צ'יפס ונקניקיות, אחרי יומיים ברצף של מצות, השינוי היה לטובה.

ואז... כמו בהזמנה משמיים, ובמיוחד בשביל זיוה, ערב ריקודי עם, מחריש אוזניים (ליד המאהל שלנו), עד 1:00 לפנות בוקר, "ההורה היה עם ה... ה'!!" ושוב כמו בטירונות התעוררנו מוקדם בבוקר לקול מצמרר של איש אחד שצרח "לקפל את המאהל ולהזיז את האוהלים", כנראה לא זכה להיות רס"ר בצבא.

ההשכמה היתה מוקדמת יחסית (הלו.... אנחנו בחופש!), גם ככה לא הלכנו לישון מוקדם לילה לפני – נו תוותר לנו!! אך לא, יש צעדה של נכי צה"ל וצריכים להגיע המון אנשים. המאהל כמעט כולו התעורר, בלית ברירה הזזנו כמה אוהלים והמשכנו בשלנו.

היה שוק מקומי שהילדים נהנו ממנו הפעם והמון בני ישראל שבאו לעצרת לאחר הצעדה, שם היתה הופעה עם רקדניות ולהקה לא ידועה. החברה נהנו, כי הרקדניות החליפו תלבושות מרהיבות מספר פעמים, והמלווים שבינינו The Big Boys נתנו ציון לכל רקדנית לפי תלבושת.

בערב הלכו מעטים מבינינו להופעה של שני צרפתים שבאמת היו מוכשרים וטובים ונתנו הופעה טובה ביותר של ג'גלינג, לוליינות וכמובן יין, צרפתים לא?

חזרנו לעוד ערב והפעם צ'יפס והמבורגר. מיד לאחר מכן היתה הופעה באולם של איזה ג'גלר שחזר בתשובה, הילדים מאוד נהנו. הערות בונות אצל ניתאי קורן.

זהו, עברו להם שלושה לילות חסרי שינה, אמרתי כבר קודם, חופש, לא?

ביום הרביעי ניצלנו את ההזדמנות של כניסה חנים ל"גן גורו" שכן, גן אוסטרלי עם קואלות וקנגורואים. **מאוד מומלץ, רק לא בפסח!** היה כל-כך צפוף וחם ולאחר ארטיקים חזרנו לאוטובוס הממוזג ומשם הביתה – נסיעה של פחות משעה. בשלב הזה הילדים והמלווים כבר היו גמורים. היו אלה ארבעה ימים, שלושה לילות של כיוף בשחייה בסחנה והמון ג'גלינג.

למי שלא היה, מומלץ לבוא לבקר ולראות את הילדים חווים. אני רק רוצה לציין שיש לנו מזל שזכינו במדריך "משוגע" לדברים האלה והנהנים העיקריים הם הילדים.

אז אורן, בשמי ובשם 2 נמרי, תודה רבה שאתה איתנו וכזה, ולמעין, מעריכים אותך שסבלת בשקט את האלרגיה ושיצאת איתנו שוב. דנה, למדת הרבה ג'גלינג והילדים הם המדריכים הטובים ביותר, למרות כיווץ השרירים. לכל ההורים, המלווים והמבקרים, תודה.

שר קסדן.

הפינה הסגולה - II

האירוע השני שבו רציתי לשתף אתכם :
מסיבה לרגל תחילת לימודי העלייה לתורה של בני כיתת "גליל".

נפגשנו ביום א' ה- 1 במאי – המימונה, בשעה- 17:00 ב"המפגש" לציין את האירוע יחד עם אורחים, בני משפחות הבר-מצווה, אילן (מדינת ישראל), המדריך והרב אלישע וולפין שנענה להצעה להנחות את כל העלייה לתורה. רפי (אבא של דני, ירדן פרנק) הכין מצגת של תמונות בני משפחה שונים מגיל המצוות, היה מאוד נחמד, עשוי בטוב טעם, באמת מקסים, רפי, תודה. עכשיו אנחנו מבינים למי כל אחד דומה.

לאחר המצגת אלישע ביקש מאיזי פוזנר, הנרי בן-יהודה וג'קי, (אבא של שי עמר), לספר כל אחד בתורו מה הוא זוכר מבר-המצווה שלו.

הסיפורים היו מדהימים, בעיני, הנרי תמיד נשאר שחקן והוא גם הביא לנו שתי מתנות מבר-המצווה שלו: כוס קידוש שנראתה לי מכסף טהור וספר תפילה ישן....ישן....

החלק האמנותי הסתיים ואז קיבלנו הסבר עם הרבה הומור של אלישע על פרשת "בלק" שזו הפרשה איתה יעלו הנערים לתורה השנה. בסופו של הסבר כל נער קיבל קלף מודפס מעשה ידיו של פול (אבא של יניב גלוק), עם 13 פסוקים אותם יצטרכו ללמוד / לשיר / להתפלל. כל נער חתם את שמו על הקלף ולאחר מכן הוריו, אילן ואלישע חתמו גם הם. טקס חשוב וטוב.

פול, המון תודה על הקלף המקסים.

השנה ילמדו את הנערים: אלן איסטון, ג'וני + רפי פרנק ואולי גם תרצה.

סיימנו את הטקס באוכל ושתייה. כל משפחה והכיבוד שלה.

העלייה לתורה תתקיים ביום שבת ה- 16 ביולי וכולם מוזמנים לחגוג איתנו.

המון תודה לצוות הבר-מצווה, ריטה ראובינוב, ג'קי עמר ורפי פרנק על הכל!!
שר קסדן.

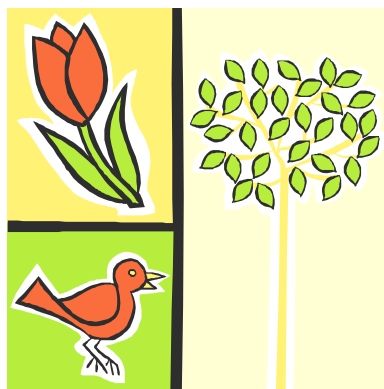
הגדה על בנים ואבות.

אבא שלי

דמות האב מזווית ראייתם של הבנים

- בן 4 אבא שלי יודע הכל, באמת הכל!
בן 7 אבא שלי יודע כל כך הרבה, בלי סוף!
בן 9 בעצם אבא שלי, לא הכל הוא יודע.
בן 12 בעצם גם זה אין אבא יודע.
בן 15 על זה אין לזקן שלי כל מושג.
בן 17 אה, שוב אין זה האיש שתופס את זמנינו המודרניים. מה לעשות?
בן 21 משהו כבר הוא יודע, לא את הכל.
בן ? בכל זאת אפשר לשמוע פעם מה שאבא אומר על כך.
בן 30 רגע! נשמע קודם את דעתו של אבא.
בן 40 מעניין מה יהיה יחסו של אבא לכך. הרי היה לו נסיון רב כל כך.
בן 50 אבא היה לו נסיון רב, תמיד מצא פתרון.
בן 60 אילו יכולתי ולו פעם אחת, לשוחח על כך עם אבא.

אנונימי. שבת שלום שושנה ש.

תפריט יום העצמאות

סלטים :

סלט ירוק ונבטים , חמוצים ומחמצים
חומוס אסלי , טחינה ירוקה

ליד הגריל :

קלחי תירס
צ'יפס

על הגריל :

שיפודי הודו בטריאקי
סטייק עוף בפלפלת אדומה
קבב שומן כבש
כנפיים BBQ
נקניקיות צוריסוס בצימצורי
פאלפל

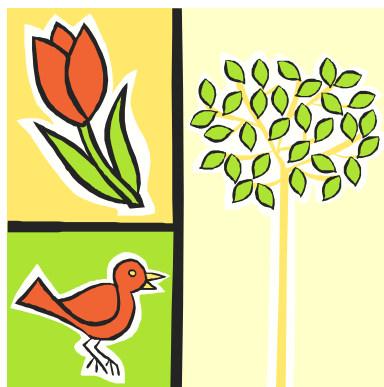
פיתות
תפוזים / לימונדה
אבטיח קר

מיקום: דשא חדר האוכל בשעה 15:30

מחירים : 50 ₪ לאדם

אכול כפי יכולתך

הזמנות מקום עד תאריך 9/5/05

תפריט ערב יום העצמאות

על השולחן :

עלי גפן ברוטב חרדל, יין לבן ובצלים
סלט עלים ירוק
שרי בפסטו צנובר וחרדל דיז'ון
רצועות קולורבי בצל ירוק נבטים ושומשום קלוי
לחם שום טפנד זיתים ועגבניות מיובשות
לחמניות

תוספות :

אנטי פאסטי חם
תפו"א אפוי בנייר כסף

עיקריות :

פסטה עגבניות ובזיליקום
פנה פטריות ושמנת
פוזילי אלפרדו
פיצות זיתים, טונה, עגבניות

שתיה

תפוזים / לימונדה

שעת הארוחה 18-00 עד 19-20

הגשה : במזנונים

מחירים : מבוגר 55 ₪

ילד 35 ₪

הזמנות מקום עד תאריך 9/5/05